

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8405205008
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8405205008.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriela Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: K. W. M. J. X., M. X, A. 1, J.: XXXXX XXX, adresa na doručovanie: K. W. M. J. X., P. K. V. XX, K., proti žalovanému: Q.. Y. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, A., občan SR v konaní o zaplatenie 78,94 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp.zn. 2C/166/2011-279 zo dňa 20.06.2019 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalobu zamietol. II. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 235,10 Eur a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Posledným výrokom III. vyslovil, že trovy konania stranám nepriznáva.

2. Právne odôvodnil svoje rozhodnutie súd prvej inštancie ust. § 4 ods.1, § 6 ods.1, 2,3, § 9 ods.1,4 a § 12 ods.1 písm.c/ zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, ust. § 3 ods.1, § 37 ods.1, § 39, § 457 a § 796 ods.2 Občianskeho zákonníka, ust. § 8 ods.1, § 9 ods.1, § 12 ods.1 a § 23a ods.1 zákona č.634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci uzavreli dňa 17.12.2001 poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo začiatkom poistenia dňa X.X.XXXX na dobu neurčitú, predmetom ktorej bolo poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla S. P. X,X, ev. č. B.-XX-XX.

4. Poistné v zmysle zmluvy mal žalovaný uhrádzať bankovými zloženkami štvrťročne s lehotným poistným 1056,- Sk a výsledným ročným poistným 4227,-Sk, nie ako v žalobe žalobca nesprávne uvádza sumu za ročné poistné 5.707,- Sk (189,44 Eur). Správna výška ročného poistného je 4227,- Sk, teda 4 x 1.056,- Sk. Žalobca nepreukázal dokladom o doručení alebo doručovaní žalovanému, že malo dôjsť k zvýšeniu poistného, ako to uvádzal v odvolaní a ani list, ktorý žalobca súdu doručil dňa 28.3.2018, teda po vrátení veci krajským súdom, túto skutočnosť nepreukazuje, nie je k nemu pripojená ani doručenka, ani závrada v doručení, ani podací hárok. Prvá platba poistného vo výške 1.056,- Sk mala byť uhradená bankovou zloženkou za obdobie od 01.01.2002 do 31.03.2002. Bola uhradená dňa 17.12.2001.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že bol viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, avšak v čase svojho rozhodovania súd druhej inštancie nemal k dispozícii napr. M., ktoré sú pre meritórne rozhodnutie

vo veci tiež podstatné. Tieto žalobca súdu predložil až po zrušení a vrátení veci súdu prvej inštancie. V súvislosti s platením poistného považoval zmluvu za neurčitú a nejasnú, bez rozhodujúcich údajov v tejto súvislosti, čo ju robí neplatnou, čo aj v svojom skoršom rozhodnutí uviedol a odôvodnil, berúc však za záväzný právny názor krajského súdu, prehodnotil toto svoje stanovisko. Skutočne podľa textu zmluvy je zrejmé, že poistné obdobie je stanovené na neurčito, pričom v časti C údajov o platení, sa dojednáva platenie štvrťročne. Ročné poistenie je 4.227,- Sk, pričom prvé jednorazové poistenie 1.036,- Sk je za obdobie od 01.01.2002 do 31.03.2002. Ak došlo k dohode o platení poistného v štvrťročných splátkach, potom žalobca správne uvádzal termíny platenia štvrťročných splátok k 01.01., k 01.04., k 01.07. a k 01.10.2003. Podľa § 9 ods. 4 zákona číslo 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebola zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poistnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zaniká uplynutím tejto lehoty. 1.10.2003 nastala splatnosť celého ročného poistného za príslušné poistné obdobie. Ak poistený neuhradil celé poistné, potom zo zákona do jedného mesiaca odo dňa splatnosti, t. j. ku dňu 01.11.2003 došlo k zániku poistného vzťahu. Toto všetko by bolo právne relevantné, ak by poistná zmluva bola uzavretá platne, čo podľa názoru súdu nebola, čomu sa súd venuje aj ďalej vo svojom odôvodnení.

6. Poistná zmluva nemá náležitosti vyžadované v § 6 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vo vtedy platnom znení - musí obsahovať okrem údajov vyžadovaných Občianskym zákonníkom a aj údaje o motorovom vozidle zapísané v osvedčení o evidencii vozidla podľa osobitného predpisu. Týmto osobitným predpisom je zákon č. 315/1996 Z.z., podľa ktorého - § 93, s poukazom na vyhlášku č. 90/1997 Z. z. - § 42, v zmluve tak chýba pridelené evidenčné číslo, evidenčné číslo technického preukazu, továrnska značka, typ (osobné), výrobné číslo podvozku a motora vozidla. Časť týchto údajov je síce uvedená v oddeliteľnej časti zmluvy, tzv. bielej karte, ale to podľa súdu nie je súčasťou zmluvy, lebo sa táto časť odstrihne a nachádza sa vo vozidle pre prípad kontroly.

7. Následne súd prvej inštancie poukázal na znenie ust. § 6 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla účinného v čase uzavretia poistnej zmluvy. V konaní nikdy relevantným spôsobom nebolo preukázané, že poistné podmienky boli súčasťou poistnej zmluvy, tie, ktoré žalobca súdu na opakovanú výzvu po vrátení veci súdom druhej inštancie predložil, nie sú žalovaným podpísané. Ten popiera, že by mal možnosť sa s nimi oboznámiť, a keď poukazoval v skorších vyjadreniach na poistné podmienky, hovoril o podmienkach poisťovne P... V zmluve sa uvádza maličkým písmom, oveľa menším ako ostatný text, že poistník sa pred uzavretím zmluvy oboznámil s M. č. XXX, čo by mohli byť tieto podmienky, ale bez vysvetliviek je možné vôbec takú skratku - M. č. XXX považovať za všeobecné zmluvné podmienky. Zrejme nie... No keby tomu aj skutočne bolo, takéto prehlásenie a takýmto spôsobom v spotrebiteľskej zmluve, je nutné považovať, ako to aj doterajšia súdna prax aj považuje, za neprijateľnú (nepriemeranú) zmluvnú podmienku. Ak to zmluva neobsahovala, zákon bol porušený. Nič nebránilo predávajúcemu technicky spojiť text všeobecných zmluvných podmienok, ak vôbec v rozhodnom čase existovali, s písomným textom samotnej zmluvy. Keďže zmluva vôbec neobsahuje podmienky, ktoré by mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a nemožno ich od zmluvy oddeliť, treba mať za to, že žalovaný s nimi ani nebol oboznámený a zmluva je preto neplatná aj z tohto dôvodu.

8. Keďže neplatnosť zmluvy spôsobil predávajúci / žalobca /, konaním žalovaného došlo k uzavretiu poistnej zmluvy so žalobcom, údaje v zmluve treba vykladať v jeho neprospech. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na Nález Ústavného súdu I.ÚS 243/07 bolo potvrdené pravidlo, podľa ktorého sa má nejasný pojem vykladať v neprospech tej strany, ktorá ho použila (nejasná formulácia v zmluve sa má vykladať v neprospech strany, ktorá zmluvu formulovala) a treba ho, hoci je uvedené iba v § 266 ods. 4 Obchodného zákonníka a § 54 Občianskeho zákonníka aplikovať ako všeobecnú metódu výkladu právnych úkonov. Tento mechanizmus je nazývaný aj výklad contra proferentem. Ten, kto formuluje zmluvu (ten, kto si na seba zobral tú výhodu, že môže zmluvu formulovať) má urobiť to, čo je v jeho moci, aby odstránil prípadné nezrovnalosti / formulačné nepresnosti. Ak ich neodstráni, následky má znášať primárne on... Daný mechanizmus pozná väčšina právnych poriadkov, či už v podobe legislatívnej, alebo inej. V legislatívnej podobe je u nás uvedený iba ako špeciálne výkladové pravidlo. „Samotná skutočnosť, že predmetná zmluva bola koncipovaná a napísaná jednou jej stranou a sťažovateľ ku nej len pristúpil“ jej podpísaním s akceptáciou obsahu, predstavuje ďalší zásadný argument proti interpretácii zmluvy podanej všeobecnými súdmi. Ústavný súd v tomto smere odkazuje na všeobecne

platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacvýznamový výklad a následne v zlej viere zneužiť mnohoznačnosti tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany. Rozumným sa preto javí postulát, podľa ktorého tvorca zmluvy, ktorý argumentuje neurčitým ustanovením pripúšťajúcim viacerý možný výklad, sám musí preukázať, že nekoná v zlej viere a že medzi stranami bol skutočne konsenzus na tvorcom zmluvy tvrdenom význame, a nie naopak“. Aj v súlade s týmto nálezom Ústavného súdu SR mal súd prvej inštancie za to, že neplatnosť predmetnej poisťovnej zmluvy spôsobil žalobca.

9. Na absolútnu neplatnosť zmluvy súd musí prihliadnuť z úradnej povinnosti (*ex offio*), a to viac pri spotrebiteľských zmluvách. Súd prvej inštancie takto urobil aj v tomto prípade a uzavretú zmluvu považoval za neplatnú. Vo všetkých prípadoch neplatnosti právnych úkonov, ktoré nie sú uvedené v ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ide o absolútnu neplatnosť. Absolútna neplatnosť právnych úkonov vyjadruje verejný záujem, pričom za rozlišovacie kritérium absolútnej a relatívnej neplatnosti možno označiť charakter chránených záujmov a ich intenzitu spojenú s primeranosťou aplikácie právnych noriem, ktoré tieto záujmy vyjadrujú. Pre absolútnu neplatnosť právnych úkonov podľa platnej právnej úpravy je pritom charakteristické, že nastáva priamo zo zákona (*ex lege*), pôsobí od počiatku (*ex tunc*) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (*ex offio*).

10. Z neplatnej zmluvy sú si účastníci povinní navzájom vrátiť poskytnuté plnenia, pričom v tomto konkrétnom prípade plnil len žalovaný. Keďže výpisy z účtov, na ktoré poisťné plnil, súd k dispozícii nemal, nepredložil ich ani jeden z účastníkov, vychádzal z výpisu z inkasného účtu poisťovnej zmluvy za obdobie od 01.01.2002 do 19.09.2005 z ktorého mal preukázané, že žalovaný žalobcovi uhradil sumu 235,10 Eur a k zaplateniu tejto sumy žalobcu žalovanému zaviazal. V rámci riešenia predbežnej otázky súd vyslovil, že zmluva je absolútne, od počiatku neplatná a z tohto dôvodu sú si účastníci povinní v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, teda žalobca dostal od žalovaného platby spolu vo výške 235,10 Eur, a tie je povinný žalovanému vrátiť.

11. Následne súd prvej inštancie poukázal na znenie ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. účinného v čase uzavretia poisťovnej zmluvy. Konštatoval, že žalovaný v čase uzavretia poisťovnej zmluvy nebol subjektom, ktorý by takúto zmluvu mohol uzavrieť. Aj keď bol *de facto* a aj *de iure* držiteľom motorového vozidla, po vysvetlení situácie v pobočke žalobcu v K. tak, ako je opísaná aj v odôvodnení tohto rozsudku, nemal pracovník žalobcu s ním poisťovnú zmluvu uzavrieť. Uzavrieť takúto poisťovnú zmluvu je v zmysle zákona predsa aj zákonnou povinnosťou, a v danom prípade, vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves a vzhľadom na skutočnosť zrušenia leasingovej zmluvy k predmetnému motorovému vozidlu ešte dňa 15.01.1999 spoločnosť C., a.s., nikto takúto povinnosť žalovanému uložiť nemôže. To, že nedošlo k odhláseniu evidencie vozidla zo žalovaného nemôže byť na jeho ťarchu, ten na to už ani nemal oprávnenie, toto mal urobiť vlastník vozidla, teda spoločnosť C., a.s. D.. Čo bolo dôvodom jeho obavy o vozidlo a dôvodom, že sa išiel informovať o možnosti uzavrieť aj za týchto podmienok poisťovnú zmluvu vysvetlil, a nakoniec k poškodeniu vozidla v stodole žalovaného konaním neznámeho páchatela aj došlo. Žalovaný mal teda uzavretú zmluvu o finančnom leasingu so spoločnosťou C. a.s. D. pričom táto spoločnosť so žalovaným pripisom z 15.01.1999 mimoriadne zrušila zmluvu o finančnom leasingu č. XXXX, čo súviselo aj s predchádzajúcim rozhodnutím Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi vo veci 1Cb/10/98, kde žalobca žiadal vymeniť motorové vozidlo značky S. P.. Rozsudok okresného súdu je právoplatný vo výroku o povinnosti vymeniť žalovanému Q.. Y. V. (bol v pozícii žalobcu v konaní 1Cb/10/98) dňom 03.11.1998. Z hľadiska ukončenia leasingovej zmluvy v čase uzavretia povinného zmluvného poistenia, žalobca už nebol nájomcom, ani vlastníkom motorového vozidla, ani jeho oprávneným držiteľom. Právne nemal možnosť byť prevádzkovateľom, či oprávneným držiteľom vozidla S., z dôvodu, že zrušením leasingovej zmluvy a použitím takého vozidla v cestnej premávke podľa zák. č. 8 /2009 Z. z. by spáchal trestný čin podľa §249a ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. t. j. neoprávnené používanie motorového vozidla. Ako uviedol aj žalovaný, žalobca netvrdil, ani nepreukázal, že by v čase od 01.01.2001 do leta 2003 s vozidlom niekedy jazdil po cestných komunikáciách. Ani polícia nikdy také niečo neuviedla, nebolo to spochybnené ani krajským súdom, čo je rozhodujúca skutočnosť. Z dôvodu sťaženej orientácie žalovaného (súd má vedomosť o sluchovom postihnutí žalovaného) mu v r. 2001 bolo priznané právoplatne právo na peňažný príspevok na zakúpenie motorového vozidla v sume 230.000,- Sk. Túto sumu mu koncom mája poukázal Okresný úrad Kežmarok a doložil spolu s manželkou 100.000,- Sk a zakúpil na seba vozidlo B. J. (ktoré vidno aj na fotografiách predložených žalovaným) za

sumu 335.000 Sk. Príspevok od štátu by na ďalšie vozidlo nedostal, keby nezdokumentoval to, čo tvrdil v tomto konaní, že vozidlo S. nie je spôsobilé na premávku a prevádzku na cestných komunikáciách, že nie je jeho oprávnený nájomca. Žalovaný poukázal na § 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, kde sa uvádza: Tento zákon upravuje pravidlá cestnej premávky, práva a povinnosti osôb v súvislosti s cestnou premávkou, pôsobnosť orgánov verejnej správy na úseku organizácie riadenia cestnej premávky, vedenie vozidiel, evidenciu vozidiel a správne delikty za porušenie tohto zákona. Zrušením leasingovej zmluvy už nedisponoval plnou mocou na odhlásenie vozidla z evidencie, čo mal urobiť vlastník vozidla C. a.s., k čomu nepotreboval ani jeho súhlas, pretože mal veľký technický preukaz a rozhodnutie súdu, že vozidlo je nespôsobilé na premávku.

12. Následne súd prvej inštancie konštatoval, že v danej veci neprichádzalo do úvahy spôsobenie škody prevádzkou predmetného motorového vozidla, pretože toto vozidlo nebolo spôsobilé na jazdu, čo je evidentné z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktorým bol tam žalovaný, spoločnosť C., a.s. zaviazaný vymeniť toto vozidlo tam žalobcovi, teda žalovanému v prebiehajúcim konaní, žalovaný poukázal aj na znalecký posudok J.. D. o nespôsobilosti vozidla na cestnú premávku, a tiež po mimoriadnom vypovedaní leasingovej zmluvy žalovaný nemal žiadne oprávnenie s vozidlom jazdiť, aj keby nebolo vadné. Nasledujúce citované ustanovenie jednoznačne dokazuje, že v prípade spôsobenia škody týmto vozidlom, by poisťovňa túto neuhradila, práve z dôvodu jeho nespôsobilosti jazdiť na cestných komunikáciách, resp. by ju uhradila, ale poistné plnenie by si od poistníka vymáhala. Takýmto vozidlom, s takými vadami, aké malo, by nepochybne mohol spôsobiť nejakú škodu.

13. Súd prvej inštancie zároveň konštatoval, že už sa zaoberal M., ktoré neboli riadnou súčasťou poistnej zmluvy, ale na záver ešte poukázal aj na ich článok XII. písm. h/ - výklad pojmov, podľa ktorého prevádzkovateľom motorového vozidla je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom. Žalovaný takúto možnosť, ako je vyššie uvedené nemal, a to je skutočnosť, ktorá vylučuje, aby bol prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla v čase uzavretia poistnej zmluvy dňa 17.12.2001, aby mal subjektivitu byť účastníkom poistnej zmluvy.

14. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie tak, že ich stranám nepriznal. Žalovaný bol síce v konaní úspešný, neúspešný bol len v nepatrnej časti. Tá sa stala právoplatnou ešte pri skoršom rozhodnutí súdu prvej inštancie, nakoľko nebola napadnutá odvolaním. V konaní bol však oslobodený od platenia súdnych poplatkov a iné trovy si neuplatnil.

15. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Konštatoval, že žalobca a žalovaný dňa 17.12.2001 uzavreli poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zn. S. P. X.X, Z.: B.-XX-XX. Súd prvej inštancie dospel opätovne vo svojom rozhodnutí k záveru, že predmetná poistná zmluva je absolútne neplatná, aj keď už odvolací súd jednoznačne uviedol, že poistná zmluva medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá platne. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa musel odchýliť od záväzného právneho názoru odvolacieho súdu z dôvodu, že v čase svojho rozhodovania odvolací súd nemal k dispozícii napr. M. (všeobecné poistné podmienky), ktoré boli podľa súdu prvej inštancie pre meritórne rozhodnutie vo veci podstatné. Uvedené tvrdenie súdu prvej inštancie považuje žalobca za absurdné vzhľadom na to, že uvedené všeobecné poistné podmienky neobsahujú žiadne skutočnosti, ktoré by akokoľvek ovplyvnili platnosť uzavretej poistnej zmluvy. Ako už žalobca v odvolaní zo dňa 08.08.2016 uviedol, všeobecné poistné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť poistnej zmluvy ako to ustanovuje § 6 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Už v samotnej hlavičke poistnej zmluvy je priamo uvedené, že pre poistenie platia príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, všeobecné poistné podmienky a zmluvné dojednania, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto poistnej zmluvy. Zároveň žalobca opätovne poukázal na to, že každá poistná zmluva je vyhotovená na prepisovateľnom tlačive, ktoré je vždy zviazané s príslušnými všeobecnými poistnými podmienkami pre ten ktorý produkt v jednom obale a odovzdáva sa klientovi. Takisto v záverečných ustanoveniach poistnej zmluvy žalovaný prehlásil, že bol pred uzavretím poistnej zmluvy oboznámený s vtedy platnými M. č. XXX - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ďalej zmluvnými dojednania, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť poistnej zmluvy. Súčasne prehlásil, že príslušné M. č. XXX a zmluvné dojednania prevzal v písomnej podobe. Rovnako aj tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalovanému nemuselo byť zrejmé, čo znamená označenie M. č. XXX, považuje žalobca za absurdné a takisto aj tvrdenie, že by takéto označenie všeobecných

poistných podmienok vyvolalo absolútnu neplatnosť poistnej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal žalobca aj na to, že žalovaný má právnické vzdelanie, a preto tvrdenie, že by nerozumel všeobecne zaužívaným pojmom a nedokázal si prečítať rozsahom stručnú a jasnú poistnú zmluvu, považuje žalobca za účelové. Zároveň súd prvej inštancie opätovne uviedol, že poistná zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 6 ods. 1 zákona o PZP. Žalobca niekoľkokrát predkladal súdu prvej inštancie, ako aj odvolaciemu súdu poistnú zmluvu, v ktorej všetky zákonom aj vyhláškou požadované informácie sú uvedené vo vrchnej časti poistnej zmluvy a v časti E. údaje o vozidle. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu prvej inštancie, že žalovaný v čase uzavretia poistnej zmluvy nebol subjektom, ktorý by takúto zmluvu mohol uzavrieť. Žalobca opätovne poukázal na ustanovenie § 2 písm. e/ a f/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, ktoré rozlišuje medzi pojmom poistník a poistený, pričom poistník nemusí byť totožný v osobou poisteného. Poistnú zmluvu nemusí uzavrieť držiteľ, vlastník alebo prevádzkovateľ vozidla osobne. Ustanovenie § 794 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje, aby sa poistná zmluva uzavrela aj v prospech inej osoby, preto tvrdenie súdu prvej inštancie, že žalobca nemohol so žalovaným uzavrieť poistnú zmluvu, pretože nebol oprávneným držiteľom motorového vozidla nie je pravdivé. Takisto aj konštatovanie súdu prvej inštancie, že podľa čl. XII. písm. h/ M. č. XXX je prevádzkovateľom motorového vozidla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá má právnu alebo faktickú možnosť disponovať s motorovým vozidlom a že žalovaný takúto možnosť nemal, a preto je vylúčené, aby bol prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla v čase uzavretia poistnej zmluvy dňa XX.XX.XXXX, je takisto absurdné. Počas celého konania sa žalovaný vyjadroval, že motorové vozidlo mal na svojom pozemku, t. j. mal faktickú možnosť s motorovým vozidlom disponovať. Ďalej žalobca poukázal na to, že spoločnosť C. P. so žalovaným prípisom z 15.01.1999 mimoriadne zrušila zmluvu o finančnom leasingu č. XXXX, pričom žalovaný uzavrel poistnú zmluvu so žalobcom až dňa 17.12.2001. Žalovaný už dávno pred uzavretím zmluvy mal vedomosť o tom, že nie je oprávneným držiteľom predmetného motorového vozidla. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že k zániku zmluvy malo dôjsť okamihom zmeny nájomcu, ak je uzavretá zmluva o nájme vozidla s právom kúpy prenajatej veci podľa § 9 ods. 1 písm. g/ zákona o povinnom zmluvnom poistení, žalobca v tejto súvislosti poukázal na to, že toto ustanovenie v čase uzavretia poistnej zmluvy nebolo platné a zároveň, že k zániku nájomnej zmluvy došlo ešte pred uzavretím poistnej zmluvy. Zároveň sa súd prvej inštancie nevyssporiadal so vznesenou námietkou premlčania voči protinávru žalovaného a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 235,10 Eur, čo odôvodnil tým, že z neplatnej zmluvy sú si účastníci povinní navzájom vrátiť poskytnuté plnenie. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo rozsudok zmenil a vo veci rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 78,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13 % ročne zo sumy 78,94 Eur od 01.07.2003 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a protinávrh žalovaného zo dňa 10.10.2005 zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

16. Odvolanie žalobcu proti rozsudku bolo doručené na vyjadrenie žalovanému dňa 14.10.2019. Vyjadrenie zo strany žalovaného k odvolaniu žalobcu do spisu predložené nebolo.

17. Odvolací súd podaním zo dňa 27.01.2021 vyzval tak žalobcu ako aj žalovaného vzhľadom k skutočnosti, že súd prvej inštancie neaplikoval ust. § 100 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, a riadne sa nezaoberal ani aplikáciou ust. § 3 Občianskeho zákonníka, k prípadnému vyjadreniu a k právnenému posúdeniu veci vo vzťahu k týmto ustanoveniam v lehote 10 dní od doručenia výzvy v zmysle ust. § 382 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

18. Žalobca zaslal odpoveď na výzvu odvolacieho súdu, pričom vo vzťahu k ust. §100 ods. 1 a § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka poukázal na to, že ako uviedol aj žalovaný vo svojom odpore, poistnú zmluvu mal uzavrieť podľa rozhodnutia Okresného súdu Spišská Nová Ves, ktoré bolo vydané koncom roka 2002 ako neoprávnená osoba. Ďalej vo svojom odpore uviedol, že žalobcovi poskytol v júni 2003 doklady, ktoré preukazovali jeho tvrdenia, upozornil ho, že sa môže stať, že z neplanej zmluvy bude od neho žiadať vyše 12.000,- Sk, ktoré mal bez právneho dôvodu v roku XXXX/XXXX zaplatiť. Protinávrh žalovaného bol na súd doručený až dňa 12.10.2005, teda až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Po vzťahu k ustanoveniu § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobca uviedol, že jeho konanie pred uzavretím zmluvy o poistení, ale aj po ňom nemožno považovať za konanie proti dobrým mravom. Postupoval výlučne v zmysle zákona v dobrej viere. Súd prvej inštancie síce uvedené ustanovenie cituje, avšak vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci ho neaplikuje, a preto žalobca nevie v akom konaní žalobcu by mal spočívať rozpor s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie považoval

vznesenie námietky premlčania za konanie v rozpore s dobrými mravmi. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo441/2013 zo dňa 31.03.2016, z ktorého citoval. Zároveň poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 542/2013 zo dňa 23.09.2013, z ktorého citoval a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/203/2018 zo dňa 28.05.2019, z ktorého tiež citoval. Žalobca mal za to, že okolnosti tohto prípadu nie sú takej výnimočnej povahy, ktoré by spôsobili prelomenie zásad uvedených v ustanoveniach, ktoré boli uvedené vyššie, aby bolo možné dôjsť k záveru, že vznesenie námietky premlčania žalobcom, by bolo možné považovať aj za rozpor s dobrými mravmi. Preto navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 78,94 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 78,94 od 01.07.2003 do zaplatenia a to všetko do 3 dní do dňa právoplatnosti rozsudku, a aby protinávrh žalovaného zo dňa 10.10.2005 zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania.

19. Odpoveď na výzvu odvolacieho súdu zaslal i žalovaný. Uviedol, že čo do otázky dobrých mravov podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie v rozsudku uvádza síce nie celkom vyčerpávajúco a na jednom mieste, ale z obsahu odôvodnenia je jasné, že sa s touto vecou zaoberal. Neobstojí snaha žalobcu prenášať zodpovednosť za neplatnosť zmluvy o povinnom zmluvnom poistení na osobu žalovaného s tvrdeným, že je právnikom musel všetko pri pulte v pobočke žalobcu za pár minút ako hluchý pochopiť. To že je hluchý za pár sekúnd okamžite každý pochopí už z toho dôvodu tvrdenia žalobcu neobstoja. Odvolací súd musí z rozhodovacej činnosti vedieť, že mnoho zmlúv je vyhlásených za neplatné. Poukázal napríklad na spor Ministerstva hospodárstva o neplatnosť zmluvy o prenájme elektrárne v X., alebo spor V. K. o očistu mestských komunikácií. Podľa názoru žalovaného postup žalobcu odporuje článku 12 Ústavy Slovenskej republiky, lebo mu pre vzdelanie nedáva právo ako každému inému občanovi a odvolací súd na takúto snahu žalobcu nesmie naletieť. Z rozsudku súdu prvej inštancie nepochybne vyplýva, že žalovaný pracovníčkovi žalobcu pravdivo informoval o všetkých podstatných podrobnostiach nevyhnutných na uzavretie zmluvy a výlučne osoba zastupujúca žalobcu konala úmyselne v rozpore s dobrými mravmi, keď mu nepravdivo tvrdila, že auto uložené v stodole, nevyužívané na cestách ako neoprávnený držiteľ musí poistiť a poisťovňa v prípade škody zaplatí náklady poisťovnej udalosti. Vtom smere súd prvej inštancie vyčerpávajúco opísal všetko podstatné a žalovaný poukázal na správne dôvody uvedené v tomto rozsudku. Zároveň žalovaný uviedol, že tvrdenie žalobcu, že všeobecné podmienky poisťovnej zmluvy mu boli pri podpise zmluvy pripojené pevne v zmluve a uložené v obale, a boli odovzdané pri podpise sú klamstvom. Súd prvej inštancie ešte v prvom rozsudku na strane 6 posledný odsek uviedol, že zo strany žalobcu zrejme išlo o šikanóznú žalobu v rozpore s ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V druhom rozsudku sa to síce neuvádza, ale podľa názoru žalovaného tieto dôvody rozsudku súdu prvej inštancie treba aplikovať aj na druhý totožný rozsudok. Žalovaný tvrdí, že žalobca od počiatku uvádzal, že vypovedal zmluvu písomne, ale nikdy toto tvrdenie žalovaného o údajnom vypovedaní zmluvy obom súdom nepredložil. Žalovaný uviedol, že tvrdí, že ak je zmluva písomná tak všetky jej dodatky a prílohy musia byť nie len písomné, ale musia byť aj oboma stranami podpísané a to sa nestalo výlučne chybou zo strany žalobcu. Žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 23Cdo2060/1998 zo dňa 28.06.2020, na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo26/2011 zo dňa 26.04.2012 a obdobne na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6Co/3192009 zo dňa 07.07.2010, a uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo/2648/2003 zo dňa 31.03.2004. Zároveň uviedol, že definíciu dobrých mravov ponúka uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV.ÚS 55/2011 zo dňa 24.02.2011, z ktorého citoval. Zároveň tvrdil, že konanie žalobcu odporuje dobrým mravom podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je jedným z dôvodov neplatnosti zmluvy o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla. Navyše aj nedostatok formálnych náležitostí a jej nejasnosť, ako to uvádza súd prvej inštancie je príčinou neplatnosti zmluvy z viny žalobcu. Pokiaľ sa týka vznesenej námietky premlčania nárokov žalovaného uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie, že deň podpisu zmluvy je aj dňom odkedy mu začala plynúť subjektívna lehota na uplatnenie práva. Poukázal na ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začína plynúť odo dňa kedy sa oprávnený dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že skutočne M. dostal, podpísal a oboznámil sa s nimi, tak ako to predpokladá zákon a dobré mravy, jeho pobočke v K. nezačala dvojiročná subjektívna lehota plynúť, ako si to mylne žalobca vysvetľuje. Tá mohla začať plynúť až v čase keď mu žalobca doručil M., ako ho žalovaný o to písomne žiadal a on mu vyhovel. Tvrdil, že v prejednávanej veci neplatí trojiročná objektívna lehota podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Konanie žalobcu má všetky znaky úmyslu uviesť žalovaného pri uzatváraní poisťovnej zmluvy do omylu. Žalobca nikdy nepredložil žalovaným podpísané M.. Nikdy nepredložil žalovaného list, ktorý

bol zaslaný M.. Žiadal a uvádzal, že zmluva je neplatná. Dva roky bol žalovaný nezákonne vo väzbe a v tej dobe sa stratili všetky jeho doklady ohľadom zmluvy so žalobcom, ale aj iné dokumenty. Teda nemohol na žalobu včas reagovať predložením svojho listu žalobcovi. Žalovaný mal za to, že platí objektívna desaťročná lehota na uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Protinávrh žalovaného bol v desaťročnej lehote nepochybne podaný. Subjektívna dvojročná lehota tiež do podania protinávru z dôvodu, ktoré už vo vyjadrení vysvetlil neuplynula, ale začala plynúť až po obdržaní platobného rozkazu. Teda nedošlo k premlčaniu ani v tomto prípade. Žalovaný mal za to, že je potrebné aplikovať ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že námietku premlčania podanú žalobcom súd prvej inštancie absolútne nebral do úvahy práve pre ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka a z jeho rozhodnutia je jasné aj bez konkrétneho poukazovania na tento paragraf, že námietku vzhľadom na neplatnosť zmluvy neakceptoval, lebo zo strany žalovaného neprichádza do úvahy vznesenie námietky premlčania. Preto navrhol rozsudok potvrdiť.

20. Odpoveď na výzvu súdu zo strany žalobcu bola zaslaná žalovanému a odpoveď na výzvu súdu zo strany žalovaného bola zaslaná žalobcovi na vedomie s tým, že v prípade zváženia, že je to potrebné aj na prípadné vyjadrenie v lehote 15 dní.

21. Následne zaslal žalovaný do spisu podanie označené ako vyjadrenie. Uviedol, že súd prvej inštancie v dvoch rozsudkoch uvádza, že žalobca podal šikanóznú žalobu. Aj v podaní zo dňa 08.02.2001 žalobca nepravdivo o žalovanom tvrdí, že sa údaje v konaní opiera o nejaké rozhodnutie, ktoré údajne malo rozhodnúť, že zmluva o povinnom zmluvnom poistení motorového vozidla je neplatná. V skutočnosti na Okresnom súde v Spišskej Novej Vsi nebol nikdy spor medzi žalobcom a ním, ale šlo o spor o výmenu motorového vozidla. Následne Okresný súd Spišská Nová Ves zamietol návrh žalovaného na výkon rozhodnutia z dôvodu, že mu vlastníč C., a.s., zrušil leasingovú zmluvu a teda už nie je oprávnený navrhovať výkon súdneho rozhodnutia. Preto žalovaný nechápe z akého dôvodu stále žalobca súd zavádza. Rovnako žalobca zavádza súdy tvrdením, že zmluvy vypovedal žalovaný, ale toto údajné podanie do spisu nikdy nepredložil. Niekedy v roku XXXX-XXXX žiadal žalovaný žalobcu, aby mu zaslal všeobecné podmienky poistnej zmluvy a upozornil ho, že evidentne ide o neplatnú zmluvu. Súdu je známe, že sa nachádzal 2 roky v nezákonnej väzbe a jeho doklady uložené v rodinnom dome sa stratili nie z jeho viny. Žalobca mu nikdy na jeho list nezaslal stanovisko ani neposlal všeobecné poistné podmienky. Z uvedeného dôvodu nemal možnosť žalovaný žalovať žalobcu, pretože táto žaloba by bola vopred bezúspešná, a súd by ju bez nariadenia konania odmietol. Aplikácia ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka k premlčaniu protinávru žalovaného vzhľadom na postup žalobcu ako teraz opísal žalovaný aj opísal v predchádzajúcom vyjadrení znamená, že lehota premlčania z viny žalobcu nezačala v deň nasledujúci po podpise poistnej zmluvy. Vzhľadom k okolnostiam prípadu mal žalovaný z viny žalobcu možnosť konať až potom, keď mu bol do väzby doručený platobný rozkaz a protinávrh podal včas. V žiadnom prípade sa žalobca s poukazom na ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemôže domáhať premlčania. Súd prvej inštancie správne aplikoval ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Preto opäť navrhol, aby odvolací súd rozsudok potvrdil.

22. Toto vyjadrenie bolo zaslané na vedomie žalobcovi. Ďalšie podanie do spisu predložené nebolo.

23. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario, s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského sudu v Prešove dňa 13.04.2021 a zistil, že odvolanie žalobcu (ktorý je vo vzťahu k protinávru žalovaným) nie je dôvodné.

24. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že účastníci uzavreli dňa XX.XX.XXXX poistnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo začiatkom poistenia dňa X.X.XXXX na dobu neurčitú, predmetom ktorej bolo poistenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla S. P. X,X, ev. č. B.-XX-XX.

25. Podľa textu zmluvy je zrejmé, že poistné obdobie je stanovené na neurčito, pričom v časti C údajov o platení, sa dojednáva platenie štvrťročne. Ročné poistenie bolo stanovené na 4.227,- Sk, pričom prvé jednorazové poistenie 1.036,- Sk je za obdobie od 01.01.2002 do 31.03.2002. Ak došlo k dohode o platení poistného v štvrťročných splátkach, potom žalobca správne uvádzal termíny platenia štvrťročných splátok k 01.01., k 01.04., k 01.07. a k 01.10.2003. Podľa § 9 ods. 4 zákona číslo 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti zanikne tiež, ak poistné nebola zaplatené do jedného mesiaca od dátumu

jeho splatnosti, ak pre takýto prípad nebola v poisťnej zmluve dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia zodpovednosti. Poistenie zodpovednosti zaniká uplynutím tejto lehoty. 1.10.2003 nastala splatnosť celého ročného poisťného za príslušné poisťné obdobie tak ako to už konštatoval odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení č.k. 12Co/152/2016-219 zo dňa 14.11.2017. Súd prvej inštancie toto všetko označil za právne relevantné, iba v prípade, ak by poisťná zmluva bola uzavretá platne, čo podľa názoru súdu prvej inštancie nebola. Súd prvej inštancie konštatoval, že táto poisťná zmluva nemá náležitosti vyžadované v ust. § 6 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla vo vtedy platnom znení. Mal za to, že časť týchto údajov je síce uvedená v oddeliteľnej časti zmluvy v tzv. bielej karte, ale to podľa súdu nie je súčasťou zmluvy, lebo táto časť sa odstrihne a nachádza sa vo vozidle pre prípad kontroly. Súd prvej inštancie rozporoval, že tam chýba pridelené evidenčné číslo, evidenčné číslo technického preukazu, továrenská značka, typ (osobné), výrobné číslo podvozku a motora vozidla. Súd prvej inštancie zároveň vychádzal aj z ust. § 6 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., pričom konštatoval, že v konaní nikdy relevantným spôsobom nebolo preukázané, že poisťné podmienky boli súčasťou poisťnej zmluvy. Tie ktoré žalobca súdu na opakovanú výzvu po vrátení vecí súdom druhej inštancie predložil nie sú žalovaným podpísané. Ten popiera, že by mal možnosť sa s nimi oboznámiť, a keď poukazoval v neskorších vyjadreniach na poisťné podmienky hovoril o podmienkach poisťovne P.. V zmluve sa uvádza maličkým písmom, oveľa menším ako ostatný text, že poisťník sa pred uzavretím zmluvy oboznámil s M. č. XXX čo by mohli byť tieto podmienky, ale bez vysvetliviek, že je možné takúto skratku považovať za všeobecné zmluvné podmienky. Súd prvej inštancie konštatoval, že doterajšia súdna prax považuje takéto prehlásenie a takýmto spôsobom v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľnú (nepriemeranú) zmluvnú podmienku.

26. Žalovaný v odvolaní popiera skutočnosť, že by všeobecné poisťné podmienky neboli súčasťou zmluvy. V záverečných ustanoveniach poisťnej zmluvy žalovaný prehlásil, že bol pred uzavretím poisťnej zmluvy oboznámený s vtedy platnými M. č. XXX - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ďalej zmluvnými dojednaniami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy. Súčasne prehlásil, že príslušné M. č. XXX a zmluvné dojednania prevzal v písomnej podobe. Tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalovanému nemuselo byť zrejmé čo znamená označenie M. č. XXX, považoval žalobca za absurdné a takisto aj tvrdenie, že by takéto označenie všeobecných poisťných podmienok vyvolalo absolútnu neplatnosť poisťnej zmluvy. Žalovaný má právnické vzdelanie a preto tvrdenie, že by nerozumel všeobecne zaužívaným pojmom a nedokázal si prečítať rozsahom stručnú a jasnú poisťnú zmluvu považuje žalobca za účelové. Žalovaný zároveň namietal, že niekoľkokrát predkladal súdu prvej inštancie ako aj odvolaciemu súdu poisťnú zmluvu, v ktorej všetky zákonom aj vyhláškou požadované informácie sú uvedené vo vrchnej časti poisťnej zmluvy a v časti E údaje o vozidle. Preto žalobca nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že žalovaný v čase uzavretia poisťnej zmluvy nebol subjektom, ktorý by takúto zmluvu mohol uzavrieť.

27. K tomu odvolací súd uvádza, že možno prisvedčiť žalobcovi, že zmluva vo vrchnej časti (čl. 5 spisu) obsahuje niektoré údaje, ktoré uvádza súd prvej inštancie ako chýbajúce. Aj napriek tomu v tejto zmluve chýbajú údaje, ktoré v zmysle zákona č. 315/1996 Z.z. § 93, s poukazom na Vyhlášku 90/1997 Z.z., § 42 mala zmluva obsahovať. Ide konkrétne o výrobné číslo podvozku a motora vozidla. Zároveň možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že v časti záverečné ustanovenia síce v pod písm. l/ bod a) je uvedené, že poisťník prehlasuje, že bol pred uzavretím poisťnej zmluvy oboznámený s M. č. XXX - poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a ďalej zmluvnými dojednaniami, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy, a tiež prehlasuje, že príslušná M. č. XXX a zmluvné dojednania prevzal v písomnej podobe. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že skutočne táto časť je písaná celkom malým písmom a sám žalobca k poisťnej zmluve, ktorú predložil (čl. 5 spisu), všeobecné poisťné podmienky č. XXX, ktoré by mali tvoriť neoddeliteľnú súčasť poisťnej zmluvy, a zmluvné dojednania (nie je jasné aké), nepredložil. Preto odvolací súd zdieľa názor súdu prvej inštancie, že v konaní nebolo relevantným spôsobom preukázané, že poisťné podmienky boli súčasťou poisťnej zmluvy. Skutočne tie poisťné podmienky, ktoré žalobca na opakovanú výzvu po vrátení vecí súdom druhej inštancie predložil nie sú žalovaným podpísané. Zároveň k tomu odvolací súd uvádza, že ani nijako nebolo preukázané, že boli skutočne súčasťou poisťnej zmluvy. Odvolací súd zdieľa aj názor súdu prvej inštancie, že mal pochybnosti o tom, či je vôbec možné M. č. XXX považovať za všeobecné zmluvné podmienky. Prehlásenie v takýmto spôsobom spotrebiteľskej zmluve skutočne doterajšia prax považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Záver súdu prvej inštancie, že ak by zmluva skutočne obsahovala všeobecné poisťné podmienky, nič nebránilo predávajúcemu technicky spojiť text všeobecných zmluvných podmienok ak v rozhodnom čase existovali s písomným textom

samotnej zmluvy, zodpovedá pravidlám formálnej logiky. Správny je i odkaz súdu prvej inštancie na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 243/07, kde bolo potvrdené pravidlo podľa ktorého sa má nejasný pojem vykladať v neprospech tej strany, ktorá ho použila. Skutočne ten, kto formuluje zmluvu má urobiť to, čo je v jeho moci aby odstránil aj prípadné nezrovnalosti alebo formulačné nepresnosti. Ak ich neodstráni následky má znášať práve on. Súd prvej inštancie správne uviedol, že na absolútnu neplatnosť zmluvy musí prihliadnuť z úradnej povinnosti, o to viac pri spotrebiteľských zmluvách. I odvolací súd má za to, že ide o zmluvu neplatnú. Vo všetkých prípadoch neplatnosti právnych úkonov, ktoré nie sú uvedené v ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ide o absolútnu neplatnosť tak, ako to správne popísal súd prvej inštancie. Skutočne pre absolútnu neplatnosť právnych úkonov podľa platnej právnej úpravy je charakteristické, že nastáva priamo zo zákona (ex lege), pôsobí od počiatku (ex tunc) a súd na ňu prihliada z úradnej povinnosti (ex offio).

28. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-96/14 Jean - Claude Van Hove/CNP Assurances SA, z ktorého vyplýva, že z poisťnej zmluvy musí transparentne, jasne a zrozumiteľne vyplývať fungovanie mechanizmu poistenia, a to tak, aby bol spotrebiteľ schopný posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré mu z nej vyplývajú. Aj keď v danom prípade sa jednalo o poisťnú zmluvu, ktorá bola naviazaná na úverovú zmluvu a boli uzatvárané súčasne, myšlienka, ktorá je uvedená vyššie je použiteľná čo do spotrebiteľských zmlúv všeobecne. Ďalej z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že skutočnosť, že poisťná zmluva je naviazaná na úverovú zmluvu uzatváranú súčasne, môže zohrávať úlohu pri preskúmaní dodržania požiadavky, transparentnosti zmluvných podmienok, pretože spotrebiteľ sa nepovažuje sa rovnako ostražitého, pokiaľ ide o rozsah rizík zahrnutých v tejto poisťnej zmluve.

29. V prejednávanej veci sa síce jednalo o právniku, ale na jeho strane existuje zdravotný hendikep, keď sám tvrdí, že ju hluchý a zároveň 2 roky strávil vo vyšetrovacej väzbe, pričom odsúdený nebol.

30. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že ak zmluva bola absolútne neplatná od počiatku sú si účastníci povinní v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka vrátiť všetko, čo podľa nej dostali. Teda žalobca dostal od žalovaného platby spolu vo výške 235,10 Eur, a tie je povinný žalovanému vrátiť. Žalovaný z absolútnej neplatnej poisťnej zmluvy nie je povinný poskytnúť žiadne plnenie.

31. Podľa názoru odvolacieho súdu už bolo nad rámec hospodárnosti vysvetlenie súdu prvej inštancie, že žalovaný v čase uzavretia poisťnej zmluvy nebol subjektom, ktorý by takúto zmluvu mohol uzavrieť. Pokiaľ zmluva bola absolútne neplatná nie je dôležité zisťovať, či tomu tak bolo aj z iných dôvodov ako odvolací súd popísal vyššie. Zároveň nie je podstatné či bol alebo nebol žalovaný prevádzkovateľom predmetného motorového vozidla v čase uzavretia poisťnej zmluvy dňa 17.12.2001. Vo vzťahu k zamietnutiu žaloby žalobcu proti žalovanému o zaplatenie nedoplatku poisťného plnenia, teda súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a správne žalobu zamietol.

32. Čo sa týka protinávru žalovaného na zaplatenie sumy 235,10 Eur vo vzťahu k žalobcovi, tak ako odvolací súd uviedol vyššie v zmysle ust. § 457 Občianskeho zákonníka, mal žalobca vrátiť žalovanému čo tento na plnenie z neplatnej poisťnej zmluvy uhradil. Tu je však dôležitá otázka vznesenej námietky premlčania voči protinávru žalovaného. Poistné bolo v Poisťnej zmluve zo dňa 17.12.2001 dohodnuté vo výške 4.104,- Sk v prvej skupine. Má sa jednať o základné ročné poistné v bode G údaj je o poistnom. Upravené ročné poistné má byť 4.404,- Sk a výsledné ročné poistné 4.227,- Sk. K tomu odvolací súd uvádza, že aj v tomto bode je zmluva nepreskúmateľná. Odvolací súd zo zmluvy nevedel zistiť aký je rozdiel medzi základným, upraveným ročným a výsledným ročným poistným. Lehotné poistenie bolo vo výške 1.056,- Sk. Túto sumu zaplatil žalovaný za obdobie od 01.01.2002 do 31.03.2002. Ročné poistné však bolo až vo výške 4.227,- Sk a ako také bolo zaplatené až 20.12.2002, teda 1.056,- Sk dňa 23.09.2002 a 1,- Sk dňa 20.12.2002. Teda celá suma ročného poisťného za rok 2002 bola uhradená až dňa 20.12.2002. Následne bola ešte uhradená suma 1.426,- Sk dňa 20.12.2002 plus 1,- Sk dňa 04.04.2003 a 1.426,- Sk dňa 04.04.2003. Uvedené vyplýva z výpisu inkasného účtu poisťnej zmluvy na č.l. 3 spisu predloženého žalobcom. Celkom bolo zaplatených 7.081,- Sk, teda 235,10 Eur. Protinávru podal žalovaný dňa 12.10.2005 na Okresný súd Kežmarok, teda včas v 3-ročnej objektívnej lehote. Nebolo potrebné ani zisťovať, či išlo alebo neišlo o úmysel žalobcu, teda či sa táto lehota predĺžila na 10 rokov. Spornou však ostala otázka subjektívnej premlčacej lehoty, ktorú namieta aktívne i žalobca vo vzťahu k protinávru žalovaného. Žalobca poukázal na odpor žalovaného (č.l. 10 a nasl.spisu), v ktorom sám žalovaný uviedol, že žalobcovi už v júni 2003 poslal doklady, ktoré preukazovali jeho tvrdenia a

upozornil ho, že sa môže stať, že z neplatnej zmluvy bude od neho žiadať vyše 12.000,- Sk, ktoré v roku 2002 a 2003 bez právneho dôvodu zaplatil. Žalovaný zas tvrdil, že subjektívna 2-ročná lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť až po obdržaní platobného rozkazu a že teda nedošlo k premlčaniu ani v tomto prípade. Žalovaný poukázal na to, že žalobca nikdy nepredložil jeho list, ktorým ho o zaslanie všeobecných poisťných podmienok žiadal a uvádzal, že je zmluva neplatná. Uvedené sa zakladá na pravde, a preto túto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vykladať v prospech žalobcu i s ohľadom na to čo tvrdil žalovaný, že bol 2 roky nezákonne vo väzbe a v tej dobe sa stratili všetky jeho doklady ohľadom zmluvy so žalobcom, ale aj iné dokumenty. Preto nemohol včas na žalobu reagovať predložením svojho listu žalobcovi. Odvolací súd z uvedeného vyvodil, že keď žalobca skutočne v odpore uviedol, že v júni 2003 žalobcovi poskytol doklady, ktoré preukazovali jeho tvrdenie a upozornil ho, že sa môže stať, že z neplatnej zmluvy bude od neho žiadať vyše 12.000,- Sk, jedná sa o žalobcom ničím nepodložené tvrdenie aj s ohľadom na ostatné okolnosti týkajúce sa žalovaného. Teda jeho zdravotný stav, rodinné pomery i väzba a nemožno ho brať za relevantné. Preto odvolací súd zobral do úvahy tvrdenie žalovaného, tak ako to uviedol vo svojom vyjadrení, že subjektívna lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť až po obdržaní platobného rozkazu žalovaným. Teda žalovaný protižalobou uplatnil vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalobcovi včas. Vo vzťahu k subjektívnej premlčacej dobe odvolací súd poukazuje ešte na to, že zákon pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods.1 Občianskeho zákonníka) predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Nie teda čas, odkedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Právny poriadok slova „vedieť mal a mohol“ pritom obsahuje v iných prípadoch a na účely začiatku plynutia premlčacej doby ich neustanovil. Ani u žalovaného, ktorý je advokátom nemožno vylúčiť, že sa o bezdôvodnom obohatení dozvedel až s odstupom času po vykonaní plnenia aj vzhľadom na svoje zdravotné, rodinné a väzobné obmedzenia. Relevanciu má teda to, odkedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala a nie odkedy plnila, resp. jej plnenie bolo poskytnuté. Nepostačujú teda pochybnosti (tak ako to mal vyjadriť v júni 2003 v liste žalobcovi žalovaný), ale dozvedenie sa o skutočných skutkových okolnostiach bezdôvodného obohatenia. Vzhľadom na okolnosti sám žalovaný má pochybnosti o čase zaslania dokladov, ktoré spomína v odpore. Tieto z objektívnych dôvodov nemal k dispozícii. Nepredložil ich ani žalobca. Preto začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty nemožno od nich hodnoverne odvodzovať.

33. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil aj správny právny záver. V priebehu odvolacieho konania odvolací súd postupom podľa ust. § 382 C.s.p. v zmysle výzvy adresovanej žalobcovi žalovanému zistil názor strán sporu vo vzťahu k uplatnenej námietke premlčania a so zreteľom na všetky dôvody vyššie uvedené, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa ust. § 387 C.s.p.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods.1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods.1 C.s.p. Žalobca ani vo vzťahu k žalobe ani vo vzťahu k protižalobe v odvolacom konaní úspešný nebol. Úspešný bol žalovaný, ktorý by mal právo na náhradu trov odvolacieho konania. Zo spisu však žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú a ani si ich neuplatnil. Preto odvolací súd vyslovil, že stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva z dôvodu hospodárnosti.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.